PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - *kun for medlemmer*

Nr. 138, onsdag 14. desember 1994

Redaksjonell

Så har mørket atter senket seg og Phobos redaksjones har pånytt kropet ut av hulene sinde - denne gangen for å produsere årets siste Phobos.

Av spill relaterte ting verd å nevne er selvølgelig den store Live-Terrorist turneringen som ble avholdt i Oslo sentrum sist helg. At det -- formodentlig til politiets store forbauselse -- ikke dukket opp en eneste PC, er vel ikke den helt store katastrofen.

På den annen side kommer tåka sigende inn fra fjorden, med alle de (mer eller mindre) spillrelaterte effekter det fører med seg...

Vilket bare bringer oss tilbake til den (heller lite Action-pregede) terrorist-turneringen som allerede er nevnt. Visse politikere her i byen har ymtet frampå om at spikersuppa med kunstis skulle bli en slags Rockefeller Sqaure i Oslo. Vi går ut i fra at det er flere enn oss som har store problemer med å forestille seg Rockefeller Square utstyrt med sperringer og soldater (OK, så var det sivilforsvaret, men likevel...) med skarpladde automatvåpen i vakttårn utplassert rundt skøytebanen, i tillegg til alt det vanlige jule-hysteriet...

Ettersom nok et PHOBOS-år går mot slutten, og dette er det siste nummeret av vårt eminente blad i 1994: Vi benytter oss dermed av anledningen til å ønske alle våre lesere Gul Jod og et Snytt Gått År (samt takk for det gamle)...

6 gale rollespillere på Interrail.

En føljetong

Herman Ellingsen

Del 43.

Det er vel like greit nok en gang å minne om at «6 gale rollespillere...» er oppspinn, og bare foregår i fantasien. En hver likhet med virkelige personer eller hendelser er helt tilfeldig og kun et utslag av ren uflaks.

Kim, Monica og Sten Hugo kommer først frem til kupeen, og gir seg straks til å diskutere problemet.

— Kan dere forstå hva som er så galt i å hete Alf?

— Nei, svarer Sten Hugo, med mindre da foreldrene hans pleide å dresse ham opp i pikeklær, og påstå at han så ut som en søt, liten alv når han var liten, så vet jeg ikke.

— Men så grusomme kan de vel ikke ha vært, påstår Monica. Det ville være...

— Hva ville det være, bryter Brodvall inn, samtidig som en uventet sving gir ham litt ekstra fart inn i kupeen.

*

I mellomtiden er «ikke kall meg «Alf» igjen» Nicolai opptatt med å skrike:

— En jente — på do! (Ikke det at jeg forstår hvorfor det skulle være så stor overraskelse for gutten at også det annet kjønn kan få visse behov iblant. Det ville jo vært noe annet om han hadde stengt døra først, men likevel...)

Deretter spurter han mot kupeen, som om han der ville kunne komme unna den ugjerning han har begått.

*

Tilbake i kupeen har Sten Hugo forklart Brodvall og AM, som nå også har dukket opp i kupeen, om sin teori angående «ikke kall meg «Alf» igjen» Nicolais uforklarlige raseri over å bli kalt «Alf».

— Her kommer han, hvisker Kim fort. Ikke si noe til Nicolai.

— Hvorfor skal jeg ikke kalle deg Alf? spør Brodvall forvirret, mens Nicolai styrter inn i kupeen, og prøver å flykte opp på bagasjehyllen. Så ser han seg triumferende rundt. Sa jeg noe galt nå?

Fortsettes i neste nummer.

Å skrive for Phobos

Herman Ellingsen

Er aldeles ikke så vanskelig som det kan høres ut som. Det krever først og fremst at du finner frem en eller annen form for skriveredskaper, og setter deg til å skrive.

Vi pleier ikke å være unødig kravstore, men det hender at vi nedkopierer ting, spesielt hvis du leverer stoff i et format som krever unødig mye plass. Hvis du skriver pent, kan vi endatil komme til å trykke et håndskrevet innlegg.

Vi kan tilby korrekturlesning, eller sette stoffet pent opp på DTP, dersom du ønsker det.

Tekstflaten

Tekstbehandlere leveres med standardinnstillinger for marger som varierer fra helt greie til brev, til helt på trynet. Som et eksempel kan nevnes at Word for Windows 2.0 av en eller annen grunn setter alle margene til 1,5 tommer. En skulle nesten tro de trengte plass til en fire-felts motorvei. (Men nå burde vel ikke jeg klage over at de øker papirforbruket på denne måten. Jeg tjener tross alt penger på det...)

Til Phobos vil jeg anbefale marger på 1,5 cm, uten innbindingsmarg.

Ordretteprogram.

Stol aldri blindt på et ordretteprogram. De fleste er skrevet av personer som ikke kan norsk, den medfølgende ordlisten er mangelfull, og den har som regel problemer med spesielle bøyningsformer. (Det eksisterer to unntak som jeg kjenner til, og de er skrevet for nynorsk...)

Godta aldri uten videre ordretteprogrammets forslag, og les alltid selv gjennom teksten før du leverer den fra deg.

Word for Windows insisterer dessuten til stadighet på å dele sammensatte ord som skal skrives i ett ord på norsk.

Jeg misliker Word for Windows fordi hjelpefunksjonen svarte «Den funksjonen trenger du ikke i Word for Windows», når jeg spurte etter ekvivalenten til det som etter min mening er den viktigste funksjonen i WP: Alt-F3. I nyere versjoner har de moderert seg noe...

EX CATHEDRA

Det er all mulig grunn til å håpe på et godt nytt spill-år i 1995: ARCON er allerede godt igang med forberedelsene til neste års arrangement, Ares har tross alt klart seg rimelig bra gjennom en periode som vi i forveien anså for nokså kritisk, Felleshuset står fremdeles -- og vi er da ikke blitt konvertert til MAGIC-spillere riktgi alle sammen enda -- skjont hvem vet -- stadig nye kortspill-typer synes å være på trappene. For min del kan jeg heller tenke meg å bli henfallen til en oppgradert utgave av ILLUMINATI...

Men dessverre er det jo ikke noen særlig innsatsvilje hos våre lokale kommersialister heller. De later ikke til å gjøre seriøse forsøk på å ta rotta på hverandre lenger. Da Karl Johans gt. så ut som Maginotlinjen her forleden, var det jo ikke engang en bombetrussel mot Avalon som hadde skylden. Med en viss effekt har butikker både i Bergen og Trondheim bygget seg opp i løpet av det siste året. Men her i Oslo har vi fortsatt en tidligere Spillspesialist som later til å være mest oppsatt på å selge tegneserier, og en ex-tegneseriesjappe som satser stort på spill. Ikke rart at utvalget kan være litt variabelt.

For vår del har vi tenkt å satse på at vår kjære klubb skal få avsatt noen midler til å kjøpe nye spill i det nye året. For å finne ut hva vi bør kjøpe, er det greit å be dere som leser Ex Cathedra om å si fra. Selvsagt er det mindre interessant hva de som ikke leser min spalte synes! Får vi nå ikke inn noen henvendelser i det hele tatt, vet jeg ikke riktig hva det kan si om popularitet for spaltister i PHOBOS. Men er det noe bestemt spill man gjerne vil at Ares skal satse på, er det helt greit å gi beskjed til et hvilket som helst styremdlem -- ikke bare undertegnede.

Sånn helt på tampen, både av denne spalten og av året 1994, er det fristende å gi seg ut på noen spådommer for det nye året. Men jeg tror ikke det er så veldig lett å spå, aller minst om fremtiden, slik man gjerne siterer i den beslektede hobbyen jeg også driver med -- science fiction. Imidlertid har jeg et visst grunnlag for å uttale meg om hvordan det kan tenkes å komme til å gå med f.x. ARCON, Ares, NSSF eller for den saks skyld den ganske så nystartede paraplyorganisasjonen som har fått navnet Oslo Spillklubb: Jeg har en stygg tendens til å havne i styrene på alt sånt -- og regner vel med at jeg kan gi mine Kjære Lesere ytterligere nytt om hvilke aktiviteter de forskjellige organisasjonene planlegger. Vi kan alt nå nevne at Oslo Spillklubb vil ha sin første, innstiftende generalforsamling på torsda 19. januar. Men det vil bli mer om den slags i neste nr. av PHOBOS til slikt; inntil videre vil jeg bare få ønske oss alle til lykke med 1995!!!

- Johannes H. Berg

HER SKULLE DET STÅTT EN VASKELISTE -- MEN TAKKET VÆRE EN VISS VASKESJEF, HAR VI DEN FORELØPIG IKKE!
Bedre lykke i nr. 139!

Mye moro med monstre

I tre dager går rundt 70 mennesker inn i en annen virkelighet. De låser seg inne i en nedlagt fabrikk for å slåss om verdens framtid. Det kalles rollespill.

Av KJELL PAULSEN og
JØRN H. MOEN (foto)

AMOT (Dagbladet): – Etter at Monsteret dukket opp i natt har panikken spredd seg, ingen føler seg trygge lenger, sier Sensoren alvorlig til meg. Han er en av lovens voktere. Det er mørkt, det er kaldt og noen der ute ønsker å utslette oss.

Utendørs er det ulevelig. Krigen har ødelagt alt, og menneskene har søkt tilflukt i Komplekset, en skitten falleferdig fabrikkbygning som holder den verste strålingen ute. Her inne har datamaskinen Cy-tech all makt. Maskinen sørger for mat, ren luft, rent vann og for at atomreaktoren gir energiforsyning. Men Mafiaen, som kontrollerer dop- og våpenmarkedet, og den fanatiske religiøse gruppen FAMIOK, som lover frelse hvis vi kvitter oss med den ugudelige teknologien, forsøker å overta kontrollen og ødelegge Cy-tech. Uten å tenke på konsekvensene.

Russere

I en 11 000 kvadratmeters papirfabrikk i Åmot utenfor Drammen har rundt sytti unge mennesker samlet seg for å rollespille framtida. I tre måneder har seks gutter jobbet med rollespillet. De har skrevet handlingene, funnet opp rollefigurene, bestemt settingen og tatt seg av alt det praktiske.

Settingen er perfekt. Nedslitt, rusten og rå.

– Vi er egentlig jævlig barnslige. Det er jo indianer og cowboy eller politi og tjuv på en annen måte. Vi har bare flyttet leken til et voksent stadium. Det er en veldig avveksling fra det vanlige livet. Du kobler fullstendig ut og er bare i rollespillet. Alle har det felles at vi liker å skille oss ut. Det er om å gjøre å komme med det beste og kuleste kostymet og si de kuleste meldingene, sier Henrik Grimshei (21). Han er en av arrangørene, og vår guide i den forvirrende framtidsvisjonen.

– Tar du bilde av meg? sier en soldat provosert til fotograf Jørn. Han virker sint og truende. Vi trekker oss diplomatisk tilbake. Han er en av russerne som prøvde å overta styringen i Komplekset. Man bråker ikke med dem.

Forrykt mann

– Ikke bry dere om det varsellyset der oppe.

I underetasjen av Komplekset ligger atomreaktorene. En stor, sliten betongsylinder med rustne rør og knuste måleinstrumenter. Reaktoren svikter fra tid til annen. Da forsvinner strømmen, men den distré professoren som styrer det hele forsikrer oss om at alt er under kontroll.

– Det står bra til faktisk. Tidligere i dag hadde vi et problem, for da holdt reaktoren på å eksplodere. Det er et par små, små kulehull i den. Men du kan nesten ikke se dem. De er som nålestikk. Det er absolutt ingen fare! Ingen grunn til panikk i det hele tatt, insisterer professoren halvhysterisk midt i en voldsom diskusjon med en av sine medarbeidere. Medarbeideren rister oppgitt på hodet. Mannen er åpenbart forrykt. Det er all grunn til å være urolig.

– Det perfekte rollespillet er når alle lever seg fullstendig inn i rollene. Men det er utrolig vanskelig å spille en annen person en hel helg når du er sammen med folk du har kjent i fem år, sier Henrik.

Vi har trukket oss tilbake til «intrigeledernes» rom, som er rollespillfri sone. Her diskuterer arrangørene hvordan spillet utvikler seg og hvilke hint de skal legge ut for å styre det i riktig retning.

«Mutant mord»

– Aaaaarrrrgh!

Plutselig hører vi skrik. Ved trappen til atomreaktoren ligger to livløse stoffmisbrukere. De er stygt lemlestet. Det er ikke overdose av synt-coke som har slått dem ut denne gangen. Ingen har sett hva som har skjedd. Men den siste tida har folk blitt overfalt og stygt skadd uten noen forklarlig grunn.

– Det er de jævla mutantene, mener en. Etter en lekkasje fra atomreaktoren har noen begynt å oppføre seg rart.

– Nei det er russerne, sier den småtussete professoren. De fleste vender det døve øret til. Vi følger de to skadde til sykestua hvor legen gjør sitt beste.

– Skal vi se hva vi har her: omfattende vevskader overfor humulus. Arteriøs blødning så det holder! Men ingen av dem vil blø i hjel, sier legen og gir ofrene nye forbedrede mekaniske lemmer.

Rollespill blir ofte beskyldt for å være voldsomme. Og det er ikke akkurat en stemning av fred og fordragelighet i Cy-techs verden. Henrik trekker oppgitt på skuldrene da jeg spør ham om koblingen politiet har gjort mellom rollespill og steiningen av en femten år gammel gutt i Bjuv i Sverige.

– Nå skal jeg komme med en litt usaklig kommentar: Det er flere som dreper mennesker som ikke driver med rollespill. Er du litt skrudd i huet fra før kan godt rollespill påvirke deg, som alt annet, sier Henrik. Han har vært med i rollespillmiljøet siden den spede begynnelsen for rundt fem år siden. Mye har forandret seg siden den gang.

– I begynnelsen var det tresverd og folk klunka løs på hverandre, og ante ikke helt hva de skulle gjøre. Men én ting skjønte de:

– Dette var dritkult. Nå er vi mer opptatt av stemning og tidsriktighet. På vikingrollespillene vi har, er stemningen helt utrolig.

Revolusjon

Konflikten tilspisser seg. Usikkerheten om hvem som saboterer og dreper gjør at de ulike gruppene går imot hverandre. Trusselen utenfra blir en indre trussel. Over radioen manes det til revolusjon.

– Folk, våkn opp! Vi må gå mot Sensoren og dommerne! De har skapt et samfunn fullt av vold, sensur og korrupsjon. Det er typisk at når folk sier sannheten, så dør de, og når folk ser sannheten, så dør de. Folket kan ikke godta det. – Komplekset er på vei mot anarki. Det kan være dømt til den sikre undergang.

– Vi simulerer ikke bare på arrangementer som dette her. Det er veldig ofte at vi kler oss ut i kostymer, og så drar vi ut på by'n. Enten det er i middelalderkostymer eller kjole og hvitt. Jeg har min vennekrets innen rollespill som er helt sær. Men jeg har også en annen vennekrets. Der oppfører jeg meg helt normalt. Du kan ikke kombinere de to, sier Henrik.

Det kommer flere

Uhyret er tilbake! Det stormer gjennom gangene. Folk er i panikk, men Monsteret jakter etter en annen godsinnet alien som befinner seg i Komplekset. I den mørke kjelleren støter Monsteret og menneskene sammen. Monsteret aktiviserer sin nødpeilesender, og ute i rommet venter en hær av hans like.

Komplekset er deres neste mål ... Spillet går videre.

Levende lek

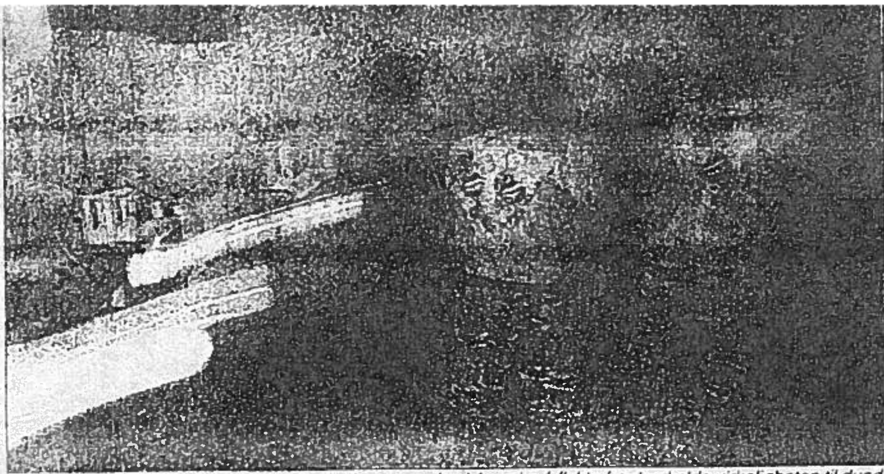
● Levende rollespill eller «live» spilles i hele Norge. Den største gruppen er Ravn i Oslo med 600 medlemmer. «Live»-nes varer fra drøye to dager til en uke. Levende rollespill er simuleringer av handlinger i en annen tid og på et annet sted. Det kan være alt fra vikingtida til en cyberframtid. Effekter, kostymer, omgivelser og tenkemåte blir brukt til å lage en illusjon av et annet sted og rom.

● I alle levende rollespill er det overordnede intriger og handlinger som bare intrigelederne kjenner fullt ut. Hver deltaker får utdelt en rollebeskrivelse.

● Ingen kjenner de andre deltakernes bakgrunn. Den må man finne ut ved å omgås dem som i det virkelige livet. Det er viktig at rollespillet beholder sine illusjoner. Man har bare lov til å omgås som rolleinnehavere og ikke privatpersoner.

● Vil du være med på rollespill? Kontakt: Høvding Henrik Grimshei på telefon 22 22 03 03. Eller skriv til: Ravn, Postboks 3857 Ullevål hageby, 0805 Oslo.

LETT OMBRUKKET FRA DAGBLADET FREDAG 2/12

BAR: I baren Nihil i Komplekset samles innbyggerne for å forsøke å flykte fra den kalde virkeligheten til dundrende teknotoner og med hodet fullt av syntetiske stimuli.

PÅ FLUKT: «Jeg fikk tilgang til menneskelige følelser, og nå vil de andre cyborgene destruere meg.» Cyborgen til venstre søker tilflukt hos de narkomane. F.v.: Jørgen A. T. Holen og Camilla Tevlingsen.

GAL PROFESSOR: Deltakerne i rollespillet Cy-tech spiller med stor innlevelse. Komplekset er avhengig av en atomreaktor for strømforsyning og rensing av luft og vann. Problemet er at professoren som styrer reaktoren er smågal. F.v.: Geir Brekke og Lars Heitmann.

LOVENS VOKTERE: Her forhører Sensorene Kompleksets absolutte underklasse; Mutantene, som har vært utendørs og er sterkt skadde av radioaktiv stråling. F.v.: Joakim Brodin, Marius H. Sagen, Stian Simonsen, Thomas A. Nes og Håkon H. Gullu.

VOLDSOMT: [illegible] ingrediens i rollespillene, men den totale stemningen er viktigere. Her er Komple[ks...] [illegible] leger i feid med å redde en narkoman som har fått en arm avrevet. Foran: Grete Ruden. Bak: Orja[...]

RELIGIØSE FANATIKERE: Sekten FAMIOK (Foreningen av mennesker mot ikke-organiske kroppsdeler) kjemper mot maskinenes stadig økende makt og maner til opprør. F.v.: Erlend Eidsem Hansen, Sissel Hansen (med tromme) og Monika Dalbakk (med tromme).

Bilag Fredag 2. desember 1994

FREDAG

Monsteret fra Åmot

PÅ ROLLESPILL I TRE DØGN 6

Midten

Foto: JØRN H. MOEN